

Hugo E. Martinez elder
a Hetvenektől

Személyes szolgálatunk

Jézus Krisztus szeretetének kell irányítania bennünket, ha fel szeretnénk ismerni azok szükségleteit, akiken valamilyen formában segíthetünk.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában arra kapunk lehetőséget és abban a személyes áldásban részesülünk, hogy szolgálhatunk. Amióta egyháztag vagyok, számos módon nyújtottam szolgálatot. Ahogyan Udine Falabella testvér, Enrique R. Falabella elder édesapja mondani szokta: „Aki szolgál valamiben, az jó valamire, aki nem szolgál semmiben, az nem jó semmire.” Olyan szavak ezek, melyeket érdemes az elménkbe és a szívünkbe zárnunk.

Útmutatást keresve a szolgálatom során, abban a gondolatban leltem vigaszra, hogy a Szabadító az egyénre és a családra összpontosít. Az egyén iránti szeretete és gyengéd figyelme megtanította nekem, hogy Ő tudja, milyen nagy értékkel bír Mennyei Atyánk minden gyermeke, és mindenképp meg kell győződnünk arról, hogy minden egyént szolgál és megerősít Jézus Krisztus evangéliuma.

A szentírásokban ezt olvashatjuk: „Emlékezzetek, a lelkek értéke nagy Isten szemében...”

És ha úgy léssen, hogy *minden* napotokon munkálkodtok..., és *csupán* egy lelket hoztok énhozzám, mily nagy lesz a ti örömtök övele Atyám királyságában!”¹

Minden lélek nagyon értékes Istennek, hiszen a gyermekei vagyunk, és bennünk van a lehetőség, hogy olyanná váljunk, mint Ő.²

Jézus Krisztus szeretetének kell irányítania bennünket, ha fel szeretnénk ismerni azok szükségleteit, akiken valamilyen formában segíthetünk. Urunk, Jézus Krisztus tanításai megmutatják nekünk az utat. És így

kezdődik meg a mi személyes szolgálatunk: először felismerjük a szükségleteket, majd kielégítjük azokat. Ahogyan Linda K. Burton nőtestvér, a Segítőegylet általános elnöke mondta: „Először figyelj, aztán szolgálj!”³

Thomas S. Monson elnök nagyszerű példája e tantételnek. 2005 januárjában egy papsági vezetőségi konferencia felett elnökölt Puerto Ricóban, amikor megmutatta, miként nyújtanak személyes szolgálatot a Szabadító és a szolgálói. Ama csodálatos gyűlést követően Monson elnök elkezdett minden jelenlévő papsági vezetőt üdvözölni. Egyszer csak észrevette, hogy az egyikük távolról, magányosan figyel az eseményeket.

Monson elnök otthagya a csoportot és odament ehhez a testvérhoz, hogy beszéljen vele. José R. Zayas elérzékenyülve mondta el, hogy az, hogy Monson elnök odajött hozzá, egy csoda, és a feleségével, Yalandával a gyűlés előtt mondott imájukra

adott válasz. Elmondta az elnöknek, hogy a lánya nagyon rossz egészségi állapotban van, és a felesége írt neki egy levelet, melyet kérte, hogy adjon át Monson elnöknek. Zayas testvér azt válaszolta a feleségének, hogy ez lehetetlen, hiszen Monson elnök valószínűleg nagyon elfoglalt lesz. Monson elnök meghallgatta a történetet, majd elkérte a levelet, melyet csendben elolvasott. Ezután az üzenetet zsebre téve megnyugtatta Zayas testvért, hogy eleget tesz a kérésnek.

Így érintette meg az Úr Jézus Krisztus az Ő szolgáján keresztül ezt a családot. Hiszem, hogy a Szabadító szavai a jó samaritánus példázatában ránk is vonatkoznak: „Eredj el, és te is a képen cselekedjél.”⁴

1998. szeptember 21-én lecsapott a Georges hurrikán Puerto Ricóra, szörnyű pusztítást hagyva maga után. Martinez nőtestvér, az öt gyermekünk és én szerencsésen átvészeltük a nagy vihart és a hurrikán erejű szelet az otthonunkban. Mindazonáltal két hétig nélkülöznünk kellett a csapvizet és az elektromos áramot.

Amikor elfogyott a vízkészletünk, nehéz volt vizet szerezni. Soha nem felejttem el azokat a fivéreket, akik szolgálatuk által biztosították számunkra ezt az értékes folyadékot, és arra is mindig emlékezni fogok, hogyan szolgálták minket szeretettel a nőtestvérek is.

Germán Colón hatalmas műanyag víztartállyal hajtott a házuk elé a teherautójával. Elmondta, hogy azért

teszi, mert – a saját szavaival –, „tudom, hogy vannak kisgyermeketek, akiknek szükségük van a vízre”. Néhány nappal később Noel Muñoz és Herminio Gómez testvér három óriási, vízzel teli hordót pakolt fel egy teherautó platójára. Váratlanul megjelentek a házuknál, és megtöltötték minden létező flakonunkat ivóvízzel, majd a szomszédainknak is megengedték, hogy megtöltsék az övéiket.

Imáinkra adott választ az Ő személyes szolgálatuk. Annak a három fivérnek az arca Jézus Krisztus irántunk érzett szeretetét tükrözte, a segítségük pedig – azaz a személyes szolgálatuk – többet hozott az életünkbe, mint csupán ivóvizet. Isten minden fia és leánya számára elengedhetetlen, hogy tudják: vannak, akik törődnek a jólétükkel és figyelnek rájuk.

Bizonyosságomat teszem nektek, hogy Mennyei Atyánk és az Urunk, Jézus Krisztus, egyéenként ismernek minket. Ezért megadják nekünk, amire szükségünk van, hogy el tudjuk érni isteni rendeltetésünket. Olyan embereket helyeznek az utunkba, akik segítenek nekünk. Ezután, amint eszközzé válunk a kezükben, mi is képesek leszünk szolgálni és segíteni azokat, akiket kinyilatkoztatás útján megmutatnak nekünk.

Ily módon az Úr Jézus Krisztus eljut Mennyei Atyánk minden gyermekéhez. A Jó Pásztor összegyűjti az egész nyáját. Ezt egyenként teszi, amint azok helyesen használják az erkölcsi

önrendelkezésüket – miután hallják szolgálai szavát és elfogadják a szolgálatukat. Akkor felismerik majd az Ő hangját, és követik Őt. Az ilyen személyes szolgálat szerves része a keresztes szövetségeink megtartásának.

Hasonlóképpen, ha Jézus Krisztus tanítványainak jó megtestesítői vagyunk, az a legjobb bemutatkozás azok előtt, akikkel megoszthatjuk az evangéliumát. Ha kinyitjuk a szánkat és megosztjuk Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát, akkor „az Ő segítőpásztoraivá [válunk], azzal a megbízatással, hogy gondoskodjunk lefelé juhairól és nyája bárányairól”⁵; „az erőtelnek és egyszerűek”⁶ leszünk, az emberek halászaiké.⁷

Szolgálatunk és egyéni segítségnyújtásunk nem korlátozódik az e földön élőkre. A halottakért is munkálkodhatunk – azokért, akik a lélekvilágban élnek, és akiknek a halandó életük során nem volt lehetőségük részesülni Jézus Krisztus evangéliumának szabadító szertartásaiban. Naplót is vezethetünk, melyben leírjuk a családtörténetünket, hogy az élők szívét az élőkhez fordítsuk – valamint az élők szívét az őseik felé. Minden a családjunk nemzedékről nemzedékre történő örökkévaló összekapcsolásáról szól. Ha ezt tesszük, szabadítókká válunk Sion hegyén.⁸

Különleges lehetőségünk van eszköznek lenni az Úr kezében. Azok lehetünk a házasságunkban, a családjunkban, a barátaink és az

embertársaink között. Ez a mi személyes szolgálatunk Jézus Krisztus igaz tanítványaiként.

„És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készítetett a világ megalapítása óta.

Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem;

Mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztl, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna?

És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna?

Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

És felevén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtétek egygyel ez én legkisebb atyámfiaink közül, én velem cselekedtétek meg.”⁹

Azért imádkozom, hogy így cselekedjünk, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 18:10, 15; kiemelés hozzáadva.
2. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: lélek; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton: Először figyelj, aztán szolgálj! *Liahóna*, 2012. nov. 78.
4. Lukács 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Nourish the Flock of Christ,” *Ensign*, May 1992, 13.
6. Tan és a szövetségek 1:23.
7. Lásd Máté 4:19.
8. Lásd Abdiás 1:21.
9. Máté 25:32–40.

Larry S. Kacher elder
a Hetvenektől

Ne üzz tréfát szent dolgokból!

*E kérdés feltevésével vizsgáljátok meg választásaitokat:
„Vajon döntéseim szilárdan gyökereznek Jézus Krisztus evangéliuma termékeny talajában?”*

Testvéreim, örök életünk menetére nagy hatással vannak az ebben az életben hozott döntéseink. Körülbelül öt évvel ezelőtt döbbsentett rá erre valami, amiért majdnem keserves árat fizettem.

Az Ománi Szultánság déli részét jártuk be éppen családtagjaimmal és barátaimmal. Úgy döntöttünk, hogy pihenünk egy kicsit az Indiai-óceán partján. Érkezésünk után nem sokkal 16 éves lányunk, Nellie megkérdezte, hogy kiúszhat-e a homokzátonyhoz. Veszélyes áramlatok lehetőségét látva a fodrozódó vízben, azt mondtam neki, hogy először én úszom ki.

Úsztam egy darabig, majd oda kiáltottam a feleségemnek, és megkérdeztem, közel vagyok-e már a homokzátonyhoz. Így kiáltott vissza: „Már régen elhagyta!” Fel sem tűnt nekem, hogy magával ragadott és sebesen a nyílt tenger felé sodort egy szakítóáramlás¹.

Nem igazán tudtam, mit tegyek. Csak az jutott eszembe, hogy megfordulok és visszaúszom a part felé. Pontosan ez volt az, ami ilyenkor nem ajánlatos. Tehetetlennek éreztem

magam. Olyan erők húztak egyre messzebb, a nyílt tenger felé, amelyek nem tudtam irányítani. Tovább nehezítette a helyzetet az, hogy döntésemben bízva a feleségem is utánam jött.

Testvérek, nagyon valószínűnek tűnt számomra az, hogy nem fogom túlélni, és a feleségem halálát is az én döntésem okozza majd. Nagy erőfeszítések, és hitem szerint isteni beavatkozás által lábunk valahogy leért a víz homokos aljáig, és biztonságban vissza tudtunk menni a barátainkhoz és a lányunkhoz.

Sok áramlat van ebben a földi életben – némelyek biztonságosak, mások veszélyesek. Spencer W. Kimball elnök azt tanította, hogy a láthatatlan tengeráramlatokhoz nagyon is hasonló erők hatnak a mi életünkben is.² Ezek az erők valóságosak. Soha nem szabad figyelmen kívül hagynunk őket.

Hadd említsek most egy másik áramlatot, egy isteni áramlatot, mely hatalmas áldássá vált az életemben. Megtért vagyok az egyházban. Megtérésem előtt a sielés volt az életcélom, ezért a középiskola után Európába